

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Wiśniewski (spr.)
Sędziowie:	SA Bogumiła Metecka-Draus SO del. do SA Robert Mąka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anita Jagielska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wlkp. Adama Mirosława

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2019 r.

sprawy **R. O.**

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., art. 54 §2 k.k.s. w zw. z art. 9 §3 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s., art. 299 §1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 20 grudnia 2018 r., sygn. akt II K 187/17

I. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej czynu opisanego w punkcie XIII części wstępnej (pkt XV części dyspozytywnej) i na podstawie art. 439 §1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 §1 pkt 6 k.p.k. i art. 44 §1 pkt 1, §3 i 5 k.k.s. umarza postępowanie o ten czyn, a kosztami procesu w tym zakresie obciąża Skarb Państwa,

II. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla karę łączną pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 39 §1 i 2 k.k.s. i art. 85 §1 i 2 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach X-XIV oraz XVI-XXII części dyspozytywnej i wymierza oskarżonemu karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. Ł. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym,

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 12/13 wydatków za postępowanie odwoławcze i wymierza mu 6.600 (sześć tysięcy sześćset) złotych opłaty za obie instancje.

Bogumiła Metecka-Draus Andrzej Wiśniewski Robert Mąka

UZASADNIENIE

Prokurator oskarżył R. O. o to, że:

VIII. w okresie od stycznia 2008r do marca 2012r. w G. wspólnie z K. S. kierował zorganizowaną grupą przestępczą w skład której wchodziła z S. O., M. O. (1), I. K. i inne osoby, a której celem było popełnianie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu i przestępstw skarbowych, wykonywanie ściśle określonych zadań do których należało:

- dostarczanie i sprzedaż do przedsiębiorstw (...) T. D. ul. (...) z siedzibą w K., „(...)” D. S. z siedzibą w C. i inne katalizatorów i monolitu nieznanego pochodzenia, stanowiących własność K. S., a następnie przekazywanie w gotówce środków finansowych pochodzących z dokonanych przestępstw skarbowych

- podejmowanie czynności mających na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia oraz wykrycia zajęcia środków finansowych,

- zakładanie kont i rachunków bankowych poprzez które dokonywano transferu i ukrycia środków pochodzących z dokonanych przestępstw skarbowych

- zakładanie podmiotów gospodarczych, na dane których dokonywano sprzedaży katalizatorów i monolitu oraz wystawiano nierzetelne faktury sprzedaży i przyjmowano nierzetelne faktury kosztowe

tj. o czyn z art. 258 § 3 kk

IX. w okresie od stycznia do grudnia 2011 roku w G. i na terenie województwa (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z S. O., K. S. i innymi osobami jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi podmiotu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. wystawił dla podmiotu (...) T. D. ul. (...) z siedzibą w K. oraz „(...)” Sp. z o.o. z siedzibą w P. ul. (...) i PHU (...) z siedzibą w S. ul. (...) nierzetelne co do przedmiotu sprzedaży towaru faktury dotyczące operacji gospodarczych, które faktycznie nie miały miejsca, zatajając tym samym rzeczywisty stan rzeczy i wprowadzając w błąd właściwy organ podatkowy czym uszczuplił należności Skarbu Państwa w podatku należnym od towarów i usług, w kwocie nie mniejszej niż 946.538,00 zł i tak (wykazano 39 faktur), czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 62 § 2 kks w zb. z art. 56 § 1 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

X. W okresie od stycznia do grudnia 2011 w G. pełniąc funkcje prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu uchylał się od opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych poprzez nie złożenie deklaracji i nieujawnienie właściwemu organowi podatkowemu faktycznego przedmiotu i podstawy opodatkowania czym uszczuplił należności podatkowe Skarbu Państwa w kwocie 59.324,00 zł, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XI. W okresie od stycznia do lutego 2012 w G. pełniąc funkcje prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu uchylał się od opodatkowania podatkiem VAT poprzez złożenie nierzetelnych deklaracji VAT 7 na powyższe okresy wynikające z włączenia do dokumentacji podatkowo-księgowej powyższego podmiotu faktur nieodzwierciedlających faktycznych zdarzeń gospodarczych i nieujawnienia tym samym właściwemu organowi podatkowemu faktycznego przedmiotu i podstawy opodatkowania czym uszczuplił należności podatkowe Skarbu Państwa w kwocie 49.419,00 zł, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 62 § 2 kk w zw z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. art. 6 § 2 kks

XII. w okresie grudnia 2010 roku w G. i na terenie województwa (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z S. O., I. K. i innymi osobami jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi podmiotu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. wystawił dla podmiotu (...) P. L. z siedzibą w G. ul. (...) nierzetelne co do przedmiotu sprzedaży towaru faktury dotyczące operacji gospodarczych, które faktycznie nie miały miejsca, zatajając tym samym rzeczywisty stan rzeczy i wprowadzając w błąd właściwy organ podatkowy czym uszczuplił należności Skarbu Państwa w podatku należnym od towarów i usług, w kwocie nie mniejszej niż 14.137,20 zł i tak:

-faktura VAT nr (...) z dnia 13.12.2010 na kwotę 20.300,00 zł, wystawiona dla (...) P. L.,

-faktura VAT nr (...) z dnia 14.12.2010 na kwotę 58.096,40 zł, wystawiona dla (...) P. L., czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 62 § 2 kks w zb. z art. 56 § 1 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1,2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

XIII. w okresie od listopada do grudnia 2008 roku na terenie województwa (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z S. O., M. O. (1) i innymi osobami jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi podmiotu (...) SP. z o.o. z siedzibą w G. przyjął od nieistniejącego podmiotu (...) L. K. z siedzibą w G. nierzetelne co do przedmiotu sprzedaży towaru faktury dotyczące operacji gospodarczych, które faktycznie nie miały miejsca, a następnie dokonał sprzedaży tego przedmiotu również przy użyciu nierzetelnych faktur dla innego podmiotu (...) M. O. (1) z siedzibą w G., zatajając tym samym rzeczywisty stan rzeczy i wprowadzając w błąd właściwy organ podatkowy czym uszczuplił należności Skarbu Państwa w podatku należnym od towarów i usług w kwocie nie mniejszej niż 65.624.40 zł i tak (wykazano 9 faktur), czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj o czyn z art. 62 § 2 kks w zb. z art. 56 § 1 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

XIV. w okresie sierpnia 2009 roku na terenie województwa (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z S. O., M. O. (1) i innymi osobami jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi podmiotu (...) SP. z o.o. z siedzibą w G. przyjął od nieistniejących i istniejących podmiotów tj. (...) L. K. z siedzibą w G., USŁUGI (...) A. S. z siedzibą w G., (...) R. O., (...) S.C.” R. O., S. O. z siedzibą w G., (...) S.A.”

z siedzibą w G., P. R. z siedzibą w M. i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. nierzetelne co do przedmiotu sprzedaży towaru faktury dotyczące operacji gospodarczych, które faktycznie nie miały miejsca, a następnie dokonał sprzedaży przy użyciu również nierzetelnych faktur tego przedmiotu dla innego podmiotu (...) K. S. z siedzibą w N. oraz (...) P. L. z siedzibą w G. zatajając tym samym rzeczywisty stan rzeczy i wprowadzając w błąd właściwy organ podatkowy czym uszczupliła należności Skarbu Państwa w podatku należnym od towarów i usług, w kwocie nie mniejszej niż 57.080 zł i tak (wykazano 6 faktur),

tj o czyn z art. 62 § 2 kks w zb. z art. 56 § 1 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

XV. w okresie lipca 2009 roku na terenie województwa (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z S. O., M. O. (1) i innymi osobami jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi podmiotu (...) SP. z o.o. z siedzibą w G. przyjął od nieistniejących i istniejących podmiotów (...) L. K. z siedzibą w G. USŁUGI (...) A. S. z siedzibą w G., (...) R. O., (...) S.C.” R. O., S. O. z siedzibą w G., (...) S.A.” z siedzibą w G., P. R. z siedzibą w M. i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. nierzetelne co do przedmiotu sprzedaży towaru faktury dotyczące operacji gospodarczych, które faktycznie nie miały miejsca, a następnie dokonał również przy użyciu nierzetelnych, wystawionych przez siebie faktur sprzedaży tego przedmiotu dla innego podmiotu (...) M. O. (1) z siedzibą w G. oraz (...) P. L. z siedzibą w G. zatajając tym samym rzeczywisty stan rzeczy i wprowadzając w błąd właściwy organ podatkowy czym uszczuplił należności Skarbu Państwa w podatku należnym od towarów i usług w kwocie nie mniejszej niż 66.543 zł i tak (wykazano 8 faktur),

-faktura VAT nr (...) z dnia 01.07.2009 na kwotę 50.820,32 zł, wystawiona dla (...) M. O. (1),

-faktura VAT nr (...) z dnia 03.07.2009 na kwotę 49.776,00 zł, wystawiona dla (...) M. O. (1), czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 62 § 2 kks w zb. z art. 56 § 1 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

XVI. w okresie od stycznia do czerwca 2009 roku na terenie województwa (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z S. O., M. O. (1), K. S. i innymi osobami jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi podmiotu (...) SP. z o.o. z siedzibą w G. przyjął i wprowadził do swojej dokumentacji podatkowo-księgowej od nieistniejącego podmiotu (...) L. K. z siedzibą w G., a także podmiotu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R., USŁUGI (...) A. S. z siedzibą w G., (...) R. O. z siedzibą w G., (...) S.C.” R. O., S. O. z siedzibą w G., P. R. z siedzibą w M. oraz podmiotu (...) A. K. z siedzibą w G. ul. (...), nierzetelne co do przedmiotu sprzedaży towaru faktury dotyczące operacji gospodarczych, które faktycznie nie miały miejsca, a następnie dokonał również przy użyciu nierzetelnych, wystawionych przez siebie faktur sprzedaży tego przedmiotu dla innego podmiotu (...) M. O. (1) z siedzibą w G., (...) P. L. z siedzibą w G., (...) K. S. z siedzibą w N., (...) T. P. z siedzibą w Ł. i inne, resztę natomiast faktur pozostawiając we własnej dokumentacji podatkowo-księgowej jako koszty, zatajając tym samym rzeczywisty stan rzeczy i wprowadzając w błąd właściwy organ podatkowy czym uszczupliła należności Skarbu Państwa w podatku należnym od towarów i usług w kwocie nie mniejszej niż 615.098 zł i tak (wykazano 91 faktur), czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 62 § 2 kks w zb. z art. 56 § 1 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

--

XVII. w okresie od stycznia do grudnia 2008 roku na terenie G. i województwa (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z S. O., i innymi ustalonymi osobami jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi podmiotu (...) S.C. R. O., S. O. z siedzibą w G. przyjął i wprowadził do swojej dokumentacji podatkowo-księgowej od niżej wymienionych podmiotów i osób fizycznych:

- R. O. z siedzibą w G.,
- (...) L. K. z siedzibą w G.,
- USŁUGI (...) A. S. z siedzibą w G.

nierzetelne co do przedmiotu zakupu towaru faktury dotyczące operacji gospodarczych, które faktycznie nie miały miejsca, a następnie dokonał również przy użyciu nierzetelnych, wystawionych przez siebie faktur sprzedaży tego przedmiotu dla innych podmiotów i osób fizycznych:

- (...) S.A. z siedzibą we W.,
- (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- (...) z siedzibą w G.
- E. P. z siedzibą w G.
- (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. (1),
- B. C. z siedzibą w G.
- R. O. z siedzibą w G.

i inne, zatajając tym samym rzeczywisty stan rzeczy i wprowadzając w błąd właściwy organ podatkowy czym uszczuplił należności Skarbu Państwa w podatku należnym od towarów i usług w kwocie nie mniejszej niż 687.210,10 zł i tak (wykazano 139 faktur), czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj o czyn z art. 62 § 2 kks w zb. z art. 56 § 1 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

XVIII. w okresie od stycznia do grudnia 2008 roku na terenie G. i województwa (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z S. O., i innymi ustalonymi osobami jako osoba fizyczna faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi prowadzonego przez siebie podmiotu pod nazwą R. O. z siedzibą w G. ul. (...), przyjął sfalszowane poprzez podrobienie podpisów, pieczęci oraz szaty graficznej i wprowadził do swojej dokumentacji podatkowo-księgowej w imieniu niżej wymienionych podmiotów i osób fizycznych tj.:

- (...) L. K. z siedzibą w G.,
- USŁUGI (...) A. S. z siedzibą w G.
- (...) S.C.” R. O., S. O. z siedzibą w G.

i nierzetelne co do przedmiotu zakupu towaru faktury dotyczące operacji gospodarczych, które faktycznie nie miały miejsca, a następnie zatajając tym samym rzeczywisty stan rzeczy wprowadził w błąd właściwy organ podatkowy czym uszczuplił należności Skarb Państwa w podatku naliczonym od towarów i usług kwocie nie mniejszej niż 1.109.709 zł i tak (wykazano 127 faktur), czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 62 § 2 kks w zb. z art. 56 § 1 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

XIX. w okresie od stycznia do grudnia 2006 roku na terenie G. i województwa (...) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, jako osoba fizyczna faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi prowadzonego przez siebie podmiotu pod nazwą R. O. z siedzibą w G. ul. (...) zataił rzeczywisty stan rzeczy co do zastosowanej stawki w podatku od towarów i usług w ten sposób, że stosował preferencyjną stawkę w podatku od towarów i usług nie spełniając faktycznie do tego warunków, wprowadzając tym samym w błąd właściwy organ podatkowy czym uszczuplił należności Skarbu Państwa w podatku naliczonym od towarów i usług, kwocie nie mniejszej niż 373.331 zł. czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XX. w okresie od czerwca 2008 roku do kwietnia 2011 roku na terenie G. i województwa (...) w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy, mając na celu popełnianie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu, wspólnie i w porozumieniu z S. O., M. O. (1), K. S. i innymi osobami, działając w krótkich odstępach czasu wykorzystując wpłaty gotówkowe i wpłaty na firmowe rachunki bankowe firmy (...) Spółka z o.o. z siedzibą w G. założone w oddziale Banku (...) w G. o numerach (...), (...) i (...) podjął czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia środków finansowych w znacznej kwocie, nie mniejszej niż 5.432.416,40 złotych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych w ten sposób, że za pośrednictwem pozornie funkcjonującego w zakresie handlu złomem podmiotu (...) Spółka z o.o. z siedzibą w G. ul. (...) i (...) M. O. (1) dokonywał sprzedaży katalizatorów i monolitu będącego własnością K. S., podczas gdy spółki te zapewniały tylko i wyłącznie tworzenie i obieg dokumentacji dotyczącej pozornej sprzedaży przez nie monolitu i katalizatorów, a faktycznie dostarczanego do finalnych odbiorców przez S. O. za pomocą środków transportowych wykorzystywanych w ramach prowadzonej działalności (...) K. S., po czym po dostarczeniu towaru będącego własnością tego ostatniego oraz po dokonaniu zapłaty przez odbiorców w gotówce i na wskazane rachunki firmowe o numerach (...), (...) i (...) należące do Spółki (...) z siedzibą w G. ul. (...) przyjął wymienione wyżej środki finansowe po czym ich część przekazał dla K. S. wiedząc, że żadna z transakcji opisanych na fakturach za te operacje nie miała miejsca w rzeczywistym obrocie gospodarczym, zaś uzyskane finalnie w gotówce środki finansowe nie pozostają w jakimkolwiek związku z prowadzoną przez firmę (...) Spółką z o.o. z siedzibą w G. ul. (...) i firmę (...) M. O. (1) działalnością gospodarczą, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło utrzymania, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn art. 299 § 1, 5 i 6 kk w zw. art. 65 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim wyrokiem z dnia 20 grudnia 2018r.:

X. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w opisie czynu, iż zamiast słów „środki finansowe” przyjął słowa „środki płatnicze” i za to na podstawie art. 258 § 3 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności,

XI. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IX części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w opisie czynu i w kwalifikacji prawnej czynu, iż po kwocie „946.538,00 zł” dodał słowa „a więc dużej wartości” i przyjął, że czyn wyczerpuje znamiona art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2,5 k.k.s. w zw.

z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

XII. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt X części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w opisie czynu i w kwalifikacji prawnej czynu, iż po kwocie „59.324,00 zł” dodał słowa „a więc małej wartości” i przyjął, że czyn wyczerpuje znamiona art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. orzekając w granicach zarzutu z pkt XI części wstępnej wyroku oskarżonego **R. O.** uznał za winnego tego, że w okresie od stycznia do lutego 2012 w G. pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, składając organowi podatkowemu nierzetelne deklaracje VAT 7 na powyższe okresy wynikające z włączenia do dokumentacji podatkowo-księgowej powyższego podmiotu faktur nieodzwierciedlających faktycznych zdarzeń gospodarczych, podał nieprawdę, przez co uszczuplił należności podatkowe Skarbu Państwa w kwocie 49.419,00 zł, a więc małej wartości, tj. czynu z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

XIV. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XII części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w opisie czynu i w kwalifikacji prawnej czynu, iż po kwocie „14.137,20 zł” dodał słowa „a więc małej wartości” i przyjął, że czyn wyczerpuje znamiona art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

XV. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XIII części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w opisie czynu i w kwalifikacji prawnej czynu, iż po kwocie „65.624,40 zł” dodał słowa „a więc małej wartości” i przyjął, że czyn wyczerpuje znamiona art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

XVI. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XIV części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w opisie czynu i w kwalifikacji prawnej czynu, iż po kwocie „57.080 zł” dodał słowa „a więc małej wartości” i przyjął, że czyn wyczerpuje znamiona art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XV części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w opisie czynu i w kwalifikacji prawnej czynu, iż po kwocie „66.543 zł” dodał słowa „a więc małej wartości” i przyjął, że czyn wyczerpuje znamiona art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

XVIII. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XVI części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w kwalifikacji prawnej czynu, iż przyjął, że czyn wyczerpuje znamiona art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

XIX. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XVII części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w opisie czynu i w kwalifikacji prawnej czynu, iż po kwocie „687.210,10 zł” dodał słowa „a więc dużej wartości” i przyjął, że czyn wyczerpuje znamiona art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 k.k.s. w zw. z

art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny 200 stawek dziennych po 100 złotych każda;

XX. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XVIII części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w opisie czynu i w kwalifikacji prawnej czynu, iż po kwocie „1.109.709 zł” dodał słowa „a więc dużej wartości” i przyjął, że czyn wyczerpuje znamiona art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny 200 stawek dziennych po 100 złotych każda;

XXI. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XIX części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w kwalifikacji prawnej czynu, iż przyjął, że czyn wyczerpuje znamiona art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

XXII. oskarżonego **R. O.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XX części wstępnej wyroku z tą tylko zmianą w opisie czynu i w kwalifikacji prawnej czynu, iż zamiast słów „środki finansowe” przyjął słowa „środki płatnicze”, zamiast słów „źródło utrzymania” przyjął słowa „źródło dochodu”, skreślił słowa „czym działał na szkodę interesu publicznego”, a dodał na końcu opisu czynu słowa „z czego on, K. S. i S. O. osiągnęli znaczną korzyść majątkową w kwotach po 416.485,60 zł”, a z kwalifikacji prawnej czynu usunął art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 299 § 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności;

XXIII. na podstawie art. 85 § 1, 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks, art. 39 § 1, 2 kks orzeczone wobec oskarżonego **R. O.** w pkt X-XXII kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 85 § 1, 2 kk, art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks, art. 39 § 1 kks połączył orzeczone wobec tego oskarżonego w pkt XIX i XX kary grzywny i wymierzył mu karę łączną grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 100 zł każda;

LII. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10.05.2012 do 05.10.2012 r.,

LIV. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk zasądził od oskarżonego **R. O.**, koszty sądowe w 1/8 części i wymierza mu opłatę w kwocie 6.600 zł.

Wyrok w całości zaskarżył obrońca oskarżonego.

Wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż R. O. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw polegających, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy w żaden sposób nie pozwala na przyjęcie, że R. O. przynależał do zorganizowanej grupy przestępczej,
2. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony R. O. dopuścił się czynów zabronionych opisanych w pkt VIII-XX części wstępnej wyroku, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy w żaden sposób nie pozwala na przyjęcie sprawstwa oskarżonego w zakresie ww. czynów,
3. ewentualnie: rażąco niewspółmierność kary łącznej wymierzonej oskarżonemu R. O., podczas gdy zebrany w sprawie materiał przemawia za zastosowaniem wobec oskarżonego zasady pełnej absorpcji.

Wskazując na powyższe zarzuty obrońca wniósł o:

1. uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów opisanych w pkt X-XXII części dyspozytywnej wyroku, ewentualnie:

2. wymierzenie oskarżonemu R. O. kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, tj. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, lub:
3. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp. jako Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się bezzasadna.

Wbrew twierdzeniom obrońcy jedynym dowodem, który nie wskazuje na winę R. O. są jego wyjaśnienia złożone na rozprawie, a którym nie sposób dać wiary. Pozostałe dowody, w tym wyjaśnienia R. O. złożone w toku postępowania przygotowawczego, wyjaśnienia K. S., I. W., syna oraz synowej oskarżonego, a także dowody rzeczowe w postaci deklaracji podatkowych i faktur wskazują na sprawstwo oskarżonego R. O.. By ocenić trafność ocen Sądu I instancji odnośnie tego, która z wersji wyjaśnień R. O. – z postępowania sądowego, czy przygotowawczego - polega na prawdzie należało przeanalizować treść tych wyjaśnień, porównać je z pozostałymi zgromadzonymi dowodami i poddać ocenie motywy, jakie wskazał R. O. przy zmianie swojej wersji.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony składał wyjaśnienia wielokrotnie. Pierwsze wyjaśnienia, złożone 30.07.2009r. (k. 9565-9567) znajdowały się w dołączonych aktach z postępowania Urzędu Skarbowego w G., w których znajdowało się oświadczenie procesowe o nie przyznaniu się do winy i odmowie składania wyjaśnień. W kolejnych (k. 3781-3783) z 10.05.2012r. oskarżony nie chciał oświadczyć, czy się przyznaje do zarzutów, czy nie. Od kolejnych wyjaśnień złożonych 11.05.2012r. (k. 3817-3823) R. O. składał bardzo obszerne wyjaśnienia, w których opisał proceder fikcyjnego obrotu złomem z poszczególnymi firmami. I tak: 11.05.2012r. opisał w jaki sposób porozumiał się z L. K., który dał mu druki in blanco z pieczętką firmy, aby R. O. mógł sobie wypisać faktury, a za co płacił 20% kwoty podatku VAT widniejącej na fakturze. W tych samych wyjaśnieniach wskazał na obrót z firmą (...), (...), wtedy też pierwszy raz poruszył kwestię faktur na złom, który syn przywoził od K. S., wskazał, że faktycznie nie było żadnego obrotu między (...) R. O., (...) s.c. i (...) M. O. (2) mimo faktur dokumentujących obrót. Oskarżony wskazał, że wystawił fikcyjną fakturę S. Ż., miał dostęp do konta P. L., z którego wypłacił 30.000 złotych, w jaki sposób funkcjonowało pranie pieniędzy w (...) R. L. i w jaki sposób spłacał długi na 900.000 złotych oraz, że faktury dla P. L. przez (...) i (...) Transport przedstawiały faktyczny obrót katalizatorami.

W kolejnych wyjaśnieniach złożonych 16.05.2012r. (k. 3892-3896) R. O. opowiedział dzieje swoich przedsięwzięć biznesowych, tak jak to ujął Sąd w swoich ustaleniach faktycznych. Wyjaśnił również, w jaki sposób jego syn wszedł we współpracę z (...), w ramach której wystawiał fikcyjne faktury na ilość złomu, którą (...) otrzymywał od drobnych zbieraczy, z których kierownik oddziału (...) miał 20 groszy zysku na kilogramie złomu, a syn oskarżonego zwrot VAT. Z kolei oskarżony zadeklarował wystawianie synowi faktur kosztowych. Ponowił wyjaśnienia dotyczące współpracy z L. K., (...), R. C., rozpoznał K. S., któremu wystawiał fikcyjne faktury. Wskazał, że 5 faktur opiewających na maksymalnie 300 katalizatorów (bo tyle się mieściło w jego samochodzie) jest prawdziwych, reszta jest fikcyjna.

W wyjaśnieniach z 22.05.2012r. (k. 3978-3981) oskarżony przyznał się do zarzutu XIII (podrobienie faktur dot. (...)) i XVII (niezłożenie deklaracji dot.(...)) oraz opisał zakup (...) Transport od R. L. ze względu na to, że firma ta miała w leasingu samochodu ciężarowe, a oskarżonemu nikt nie dałby pojazdu w leasing z uwagi na to, że widniał w BIK. Wskazał, że w rozliczeniu wystawił dla (...) fikcyjne faktury, by R. L. mógł odebrać VAT. R. O. wyjaśnił, w listopadzie 2010r. założył (...), by świadczyć usługi transportowe do Rumunii i Bułgarii, bo były one traktowane jako „dzikie kraje” i nie wszyscy chcieli tam jeździć. Do tej firmy dał upoważnienie synowi do wystawiania faktur, chociaż nie było uzgodnień, ile z tej faktury miał mieć R. O. (od 5 do 20%). Oskarżony wyjaśnił, że nie robił tam fikcyjnych faktur, tylko wystawiał je dla S. O., gdy on mówił, ile ma monolitu lub katalizatorów, za co dostawał wpłaty w euro. W tym zakresie nie przekonuje zatem argumentacja zaprezentowana przez oskarżonego w jego piśmie z 10.02.2019r. (k.12157-12159), iż jeździł ciężarówkami i nie miał możliwości popełniania przestępstw skarbowych,

skoro sam potwierdza upoważnienie do wystawiania faktur w swoim imieniu. Notabene okoliczność tę potwierdza I. W..

W dniu 15.06.2012r. oskarżony przyznał się do wszystkich czynów (k. 4709-4711), a w wyjaśnieniach złożonych tego samego dnia (k. 4712-4717) wskazał, że Z. W. kupił od niego (...) sp. z o.o., „on wystawiał dla mnie faktury, gdyż było mi to potrzebne dla pokrycia sprzedaży dla firmy J. P. któremu z kolei ja wystawiałem fikcyjne. Pisarski płacił 6-8% od wartości VAT”. W tych wyjaśnieniach podważył swoje wyjaśnienia z 22.05.2012r., gdyż R. O. przyznał, że istotnie wystawiał fikcyjne faktury sprzedaży na firmę (...) dot. sprzedaży monolitu i katalizatorów, „ja wystawiałem faktury, syn jeździł i sprzedawał towar, a potem dzieliliśmy się gotówką z K. S.”. Na k. 4716 widnieją wyjaśnienia, w których oskarżony przyznał się do wystawiania fikcyjnych faktur dla (...) „ja dostawałem 6-8% od kwoty VAT, resztę dzielił P. L., syn i K.. To ja przywoziłem K. (1) dużo katalizatorów z Rumunii i innych krajów”.

Kolejne chronologicznie wyjaśnienia zostały złożone 28.06.2012r. (k. 10.026-10.027) przed US w G. W trakcie odbierania danych oskarżony wyszedł z pokoju i kazał się odprowadzić do celi, „mówiąc, że nie ma zamiaru brać udziału w cyrku z wariatami”. W wyjaśnieniach 23.07.2012r. (k. 5362-5365) oskarżony prosił o uchylenie tymczasowego aresztowania argumentując tym, że ma dziecko w drodze. W dniu 12.09.2012r. oskarżony wyjaśniał na temat transakcji z Ł. K. i E. P. (k. 5539-5545). W wyjaśnieniach 2.10.2012r. oskarżony przyznał się do zarzucanych czynów, nie chciał tego dnia „zeznawać” (k. 6143-6145), po czym w trakcie kolejnego przesłuchania (7.06.2013r., k. 7575-7577) „podejrzany wstał. Mówiąc mecenasie wychodzimy to nie ma sensu wyszedł z pokoju”. W wyjaśnieniach złożonych na k. 7578-7581 wyjaśnił, że faktury wystawione w okresie od 17.09.2007r. do marca 2008r. z całą pewnością nie zostały wystawione przez niego, gdyż przebywał w tym czasie w Zakładzie Karnym. Charakter pisma wskazywał na jego syna S. (1).

Zestawienie treści tych wszystkich obszernych i szczegółowych wyjaśnień podważa tezę zaprezentowaną w piśmie z 10.02.2019r. jakoby oskarżony przyznał się do kilku faktur

Wyjaśnienia z 21.06.2013r. (k. 7602-7604) nie mają znaczenia dla postępowania, gdyż R. O. nie przyznał się do czynu z art. 300 §2 k.k. na szkodę (...), ale ten zarzut nie pojawił się w postępowaniu sądowym w tej sprawie.

Dopiero w ostatnich wyjaśnieniach (k. 10.707-10.711) oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, bo nic złego nie zrobił.

W postępowaniu sądowym oskarżony zaprezentował linię obrony polegającą na tym, że nie pamięta, by w ogóle składał wyjaśnienia, chociaż rozpoznał swoje podpisy pod protokołami przesłuchania. Już odnośnie wyjaśnień z k. 3817-3823 oskarżony wyjaśnił: „Pan prokurator grał sobie na moich uczuciach względem rodziny. Mam nieślubną córkę. Moja konkubina urodziła, prokurator pozwolił zobaczyć dziecko w przejściu na komendzie”. Tymczasem z późniejszych wyjaśnień (12.05.2012r., k. 3851) wynika, że konkubina oskarżonego była w 6 miesiącu ciąży. W wyjaśnieniach z 23.07.2012r. (k. 5362-5365) oskarżony wnosił o uchylenie aresztu, bo „mam dziecko w drodze”. Wynika z tego, że zupełnie nieprawdziwa jest wersja bazująca na tym, iż oskarżony składał wyjaśnienia, w których przyznał się do winy z uwagi na szantaż emocjonalny, polegający na oczekiwaniu by się przyznał do czynów w zamian za wypuszczenie z aresztu, aby móc być przy konkubinie po porodzie małego dziecka. Zupełnie niedorzeczna jest wersja jakoby oskarżony nie pamiętał, by brał udział w przesłuchaniu, w sytuacji, gdy składał obszerne wyjaśnienia, a pod protokołem złożył swój podpis. Mając zatem do wyboru dwie sprzeczne linie wyjaśnień: obejmujące większość przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym oraz drugą obejmującą ostatnie przesłuchanie w postępowaniu przygotowawczym i wyjaśnienia złożone przed Sądem, słusznie Sąd meriti oparł się na tej pierwszej linii wyjaśnień oskarżonego, a Sąd odwoławczy nie dopatruje się obrazy art. 7 k.p.k., ani błędu w ustaleniach faktycznych odnośnie czynów określonych w zarzutach IX-XIX.

Pochodną tych ustaleń jest prawidłowe przyjęcie sprawstwa odnośnie czynu z zarzutu XX. Jeżeli środki uzyskane na konto (...) pochodziły ze zwrotu podatku wynikającego z przestępstw wskazanych w zarzutach IX-XIX, podczas gdy w rzeczywistości była to działalność prowadzona przez S. O. i K. S., wówczas działalność taką słusznie oceniono jako

podjęcie czynności zmierzających do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia pochodzenia środków z przestępstwa.

Wreszcie, ostatni zarzut dotyczył sprawstwa z art. 258 §3 k.k. Obrońca ma rację przywołując pogląd, że nie jest działalnością w zorganizowanej grupie przestępczej działanie znajomych odnawiających znajomości w celu popełnienia nawet kolejnego przestępstwa. Tyle, że z taką sytuacją nie mamy do czynienia na gruncie niniejszej sprawy. Oskarżeni nie odnawiali kontaktów, ale współdziałali ze sobą przez okres z górą czterech lat (od stycznia 2008r. do marca 2012r.) popełniając przestępstwa skarbowe w niemal stałym składzie obejmującym – oprócz R. O. – jego syna S. (1), synową M. (1), I. K. (W.) i K. S.. Przestępstwa te były związane z rzekomym obrotem złomem, katalizatorami i monolitem przy wykorzystaniu szeregu przedsiębiorstw. Oceniając stały skład grupy, współdziałanie przestępne, wyspecjalizowanie grupy, poczucie solidarności (wzajemne wystawianie faktur „legalizujących” zakupy, dostarczanie faktur kosztowych, spłacanie długów poprzez wystawianie faktur pozwalających ich sfinansowanie przez zwrot podatku) Sąd odwoławczy nie znajduje podstaw do uznania, by Sąd I instancji dopuścił się dowolności ustaleń w zakresie przypisania R. O. udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Co więcej, trafne są też ustalenia, iż był on z jedną osób kierujących tą grupą. To bowiem do niego należało współdecydowanie o warunkach współpracy, udział w podziale zysków z całości przestępczego współdziałania na równi z synem S. O. i K. S.. Te same osoby podejmowały decyzję, że spółka (...) należąca i kierowana przez R. O. firmowała obrót złomem, katalizatorami i monolitem faktycznie wykonywany przez K. S. i S. O.. To oskarżony wydawał polecenia pracownikom (...)wystawiania faktur, ich wartości oraz ilości towaru na nich figurujących.

Dlatego w zakresie orzeczenia o winie apelacja obrońcy oskarżonego okazała się niezasadna.

Sąd odwoławczy nie podzielił również zarzutu rażącej niewspółmierności kary łącznej. Zważywszy na wysokość kar jednostkowych, nie kwestionowanych w apelacji, kara łączna pozbawienia wolności powinna oscylować pomiędzy 2 latami pozbawienia wolności (dwie najsurowsze kary jednostkowe za czyn VIII i XX) do 14 lat pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych). W ocenie Sądu za zastosowaniem absorpcji przemawia zbieżność przedmiotu ochrony czynów opisanych w punktach IX-XIX części wstępnej wyroku, skierowanych przeciwko obowiązkowi podatkowemu. Za pełną kumulacją przemawia różnorodność pozostałych dwóch przestępstw skierowanych przeciwko obrotowi gospodarczemu (czyn zarzucany w punkcie XX) i porządkowi publicznemu (czyn zarzucany w punkcie VIII). Przeciwko absorpcji przemawia również długi okres trwania działalności przestępnej oraz wzgląd na oddziaływanie społeczne kary łącznej. Dlatego słuszne było wymierzenie kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności jako kary wypośredkowanej uwzględniającej zarówno racje przemawiające za absorpcją, jak i kumulacją.

Dokonując kontroli odwoławczej z urzędu, w granicach zaskarżenia, ale poza granicą wniosków i zarzutów, Sąd odwoławczy dostrzegł bezwzględną przyczynę odwoławczą związaną z przedawnieniem karalności czynu opisanego w punkcie XIII części wstępnej, a przypisanego w punkcie XV części dyspozytywnej. Czyn ten został zakwalifikowany z art. 56 §2 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 9 §3 k.k.s. Przepis art. 56 §2 k.k.s. przewiduje w sankcji tylko karę grzywny w wysokości do 720 stawek dziennych. Oznacza to, że przy określaniu czasu trwania przedawnienia znajduje zastosowanie art. 44 §1 pkt 1 i §5 k.k.s. przewidujące 10-letni okres przedawnienia, liczony – zgodnie z art. 44 §3 k.k.s. – od końca roku kalendarzowego. Ponieważ data popełnienia czynu została określona na okres od listopada do grudnia 2008r., licząc okres przedawnienia od końca roku kalendarzowego, czyn przypisany w punkcie XV części dyspozytywnej uległ przedawnieniu w dniu 31 grudnia 2018r., czyli po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji, a przed przekazaniem akt Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie. Stwierdzając bezwzględną przesłankę odwoławczą określoną w art. 439 §1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 §1 pkt 6 k.p.k. należało uchylić zaskarżony wyrok w zakresie tego czynu i umorzyć postępowanie, obciążając kosztami w tym zakresie Skarb Państwa.

Ponieważ zostały skazania za pozostałe czyny, należało uchylić dotychczasową karę łączną pozbawienia wolności i wymierzyć nową karę w granicach od 2 lat (najsurowsza kara jednostkowa) do 13 lat i 2 miesięcy (suma kar). Akceptując dotychczasowy wymiar kary łącznej, w jednakowym stopniu uwzględniającej absorpcję i kumulację z przyczyn omówionych już powyżej, należało ustalić wysokość nowej kary łącznej na 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Odnosząc się do nieomówionych jeszcze zarzutów zawartych w piśmie R. O. z 10.02.2019r. trzeba wskazać, że zupełnie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie są okoliczności dotyczące prowadzenia przez oskarżonego działalności w 2006r., jeżeli początkową datą zarzutów w sprawie jest 2008 rok.

Sąd badał przesłanki zastosowania art. 4 k.k. Okazało się, że art. 56 k.k.s. został zmieniony po raz ostatni w 2005r., a art. 258 k.k. – w 2004r. Jedyny przepis zmieniony w okresie objętym zarzutami to art. 299 k.k., który został rozszerzony na instrumenty finansowe i dwie dodatkowe formy sprawstwa, które nie zaistniały w sprawie. Oskarżony nie sprecyzował też, o jakiej zmianie prawa od czasu popełnienia czynu napisał do Sądu. Dlatego brak było podstaw do zastosowania art. 4 k.k.

Oskarżony – wbrew twierdzeniom – miał możliwość zapoznania się z materiałami postępowania przygotowawczego, a jego zaniechania nie mogą uzasadniać stawiania zarzutów innym stronom, tym bardziej, że ewentualne uchybienia na etapie postępowania przygotowawczego nie rzutują na postępowanie sądowe. Wszelkie zaś zarzuty obraży przepisów postępowania odnoszą się do wyroku Sądu I instancji, a nie czynności prokuratora. Zupełnie pozbawione podstaw są zarzuty braku zapoznania się z aktami i odpowiedzi na akt oskarżenia. Zapoznanie się z aktami sprawy i udzielenie odpowiedzi na akt oskarżenia nie są czynnościami obligatoryjnymi, a skorzystanie z tej możliwości jest pozostawione do uznania stron. Jeżeli oskarżony zrezygnował z tej możliwości nie może odpowiedzialnością za własne zaniechania obciążać Sądu I instancji. Treść protokołu posiedzenia organizacyjnego wyraźnie wskazuje, że oskarżony taką możliwość posiadał, nie wnosił też o możliwość zapoznania się z aktami przez cały tok postępowania sądowego.

Nie zachodzą przesłanki do zastosowania art. 439 §1 pkt 2 k.p.k. Oskarżony rozumiał ten przepis w ten sposób, że w przypadku, gdy w sprawie występuje 7-8 oskarżonych i akta liczą kilkadziesiąt tomów jeden sędzia nie ma możliwości obiektywnego oceny materiału. Tymczasem przepis art. 439 §1 pkt 2 k.p.k. stanowi, że bezwzględna przyczyna odwoławcza zachodzi, gdy sąd był nienależycie obsadzony lub którykolwiek z jego członków nie był obecny na całej rozprawie. Obsada była prawidłowa, a sędzia sprawozdawca obecna była na wszystkich terminach rozprawy. Gdyby oskarżonemu chodziło o podstawy wyłączenia sędziego, wówczas i tak musiałby zaistnieć przypadek określony w art. 40 k.p.k., aby doszło do zaistnienia bezwzględnej przesłanki procesowej. Co więcej, badanie sprawy wszystkich współsprawców, podlegaczy i pomocników nie jest uprawnieniem, ale obowiązkiem sądu wynikającym z art. 34 §1 k.p.k. Realizacja obowiązku nie może stanowić uchybienia procesowego. Wreszcie, nie doszło do uchybienia art. 182 k.p.k., którą oskarżony utożsamia z przesłuchaniem syna i synowej w tym samym postępowaniu, co R. O.. Przepis ten bowiem znajduje zastosowanie do zeznań, a te składają świadkowie, natomiast S. O. i M. O. (1), tak jak i R. O. w tej sprawie występowali jako oskarżeni.

Dlatego na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 439 §1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 §1 pkt 6 k.p.k. Sąd nie uwzględniając apelacji obrońcy oskarżonego:

I. uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej czynu przypisanego w punkcie XV części dyspozytywnej, umorzył postępowanie o ten czyn i obciążył kosztami w tym zakresie Skarb Państwa,

II. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchylił karę łączną pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 39 §1 i 2 k.k.s. i art. 85 §1 i 2 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach X-XIV oraz XVI-XXII i wymierzył oskarżonemu karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O wynagrodzeniu obrońcy z urzędu oskarżonych Sąd orzekł na podstawie § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa

kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r. poz. 1714 i z 2017r. poz. 1796).

Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, wobec czego zasądził je na podstawie art. 636 §1 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 6, art. 3 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.)

(Bogumiła Metecka-Draus) (Andrzej Wiśniewski) (Robert Mąka)